

ARGUMENTER. Ingen fikk lov til å argumentere mot hverandre

Flyktningdebatt i solnedgang. F.v. Rose Olsen, Monica Strandmyr, Arsiema Tezare, Kai Steffen Østensen, Norunn Tveiten Benestad, Vidar Kleppe, Gro Anita Mykjåland, Ronny Alte og debattleder Reidar Mosland. FOTO: TORGEIR EIKELAND

Ronny Alte diskuterte i Kilden

Onsdag deltok den kjente innvandringsmotstanderen Ronny Alte i en paneldebatt i Kilden. Etterpå sa han at det var første gang han hadde vært med på en saklig debatt om innvandring.

KRISTIANSAND

– Dette er første gang jeg er med på en saklig debatt om innvandring. Denne gangen fikk jeg snakke i fred uten å bli avbrutt og raket ned på, sier Ronny Alte til Fædrelandsvennen etter den tims lange paneldebatten i Kildens foajé onsdag kveld. Her var

han en av åtte deltagere i et panel som skulle snakke om flyktningssituasjonen i Norge. Tilstelningen kom i stand i forbindelse med premieren på teaterstykket «Anne Franks søsken».

Ronny Alte bor i Stokke i Vestfold, og er kjent nasjonalt som tidligere talsmann for organisasjoner som Norwegian Defence League, Soldiers of Odin og Pegida. Det var som representant for sistnevnte han var satt opp i panelet, selv om han har vært ute av Pegida-bildet etter at han i 2015 røk utklar med Max Hermansen om lederskapet av Pegida i Norge. – Det var Pegida lokalt som ringte til meg og ba meg stille for dem, og jeg sa ja fordi vi har sammenfallende syn på det meste, sa Alte til Fædrelandsvennen.

Rundt 100 mennesker hørte debatten som var et samarbeid mellom organisasjonen Plattform og Kilden dialog. De andre som var med var Rose Olsen fra politiet, Monica Strandmyr fra Refuge-

es welcome to Agder, Arsiema Tezare som har vært flyktning fra Eritrea, politikerne Kai Steffen Østensen (Ap), Norunn Tveiten Benestad (H), Vidar Kleppe (Dem) og Iveland-ordfører Gro Anita Mykjåland (Sp).

TRE SPØRSMÅL

Mye av grunnen til at Ronny Alte følte at han fikk snakke i fred kom nok av at debattleder Reidar Mosland forbød paneldeltagerne å argumentere mot hverandre. I stedet ble følgende spørsmål stilt til deltagerne: «Hva er dere redde for?» «Hvem vil dere verne, og hvis det finnes en grense for hvem dere vil verne: hvor går den?» «Hva er den etisk mest riktige måten å behandle dem som kommer hit på?»

Og når debatten ble lagt opp på denne måten låt det ikke som uenigheten var så stor mellom deltagerne:

– Jeg er redd for utenforskap, sa Kai Steffen Østensen.

– Jeg vil advare mot demonisering av dem som sier fra om at vi har islamister i landet, og at de får gå altfor langt, sa Vidar Kleppe.

Monica Strandmyr sa at det ikke er mulig for henne å se noen grense for hvem det er riktig å hjelpe.

Likebehandling var det heller ikke vanskelig for Ronny Alte å være enig i:

– De som kommer til Norge skal vi behandle likt enten de er svarte, hvite, muslimer, kristne eller hva som helst. Men samtidig har vi folk i landet som Arfan Bhatti og andre islamister som får lov til å holde på som de lyster. Jeg er redd for politikernes naivitet. Men alle må behandles med respekt. Bare få innført et godt og fungerende system til å ta imot dem, sa Alte.

BORTEBANE

Etter debatten spurte Fædrelandsvennen ham hvorfor han trodde han hadde blitt invitert:

– Jeg tenkte jo at jeg og Vidar Kleppe ble invitert fordi de ville vise hvordan vi tenker, og kanskje også for å sette oss i den vanlige båsen. Men det skjedde ikke, og det kommer jo av at vi ikke fikk lov å argumentere. Men jeg kan love deg at jeg også klødde i fingrene etter å diskutere, sa han.

– Det var kun tre personer i salen som klappet for dine og Vidar Kleppes innlegg. Bortebane?

– Vel: ja. Men det er fordi de som var her har kommet for å se dette teaterstykket. Hadde debatten for eksempel foregått på torvet hadde jeg fått mye mer støtte, tror Ronny Alte.

– Skal du se teaterstykket selv?

– Ja, jeg skal det.

– Hva tror du om det?

– At det glamoriserer flyktningene og setter oss som er kritiske i bås, sier Ronny Alte.

TEKST: TORGEIR EIKELAND

torgeir.eikeland@fvn.no - 90621063

Dagsaktuelt på Kildens intimszene

TEATER

«Anne Franks søsken»

Manus: Amalie Nilssen

Regi: Laura Christina

Brevig Vallenes

Med: Nasrin Khusrawi, Hege O. Enger, Jon Erik Myre, Mohammad Baghdadi, Mona Ayash Hasan, Jwan Mohammad, Ahmad Radwan Alkeder, Taha Mahsen Taiseer.

Et uventet grep gjør susen i denne forestillingen. Hva dette grepet går ut på skal jeg slett ikke fortelle, det ville ødelegge for de som fremover skal oppleve den. Grepet er ikke originalt, slett ikke opprøvd, ikke vanskelig å få til.

Men det fungerer meget godt der det er plassert, sånn litt over halvveis i denne høyst aktuelle og dermed utfordrende forestillingen.

Med «Anne Franks søsken» forsøker Agder Teater og Kilden Dialog å skape en forestilling som gjør en forskjell. De klarer det et godt stykke på vei. Teatersjef Amalie Nilssen har skrevet en tekst som fungerer. Den er noe overlesset av statistikk og faktaopplysninger. Tekst serveres muntlig av skuespillerne, den projiseres på veggen og den kommer i sløyfer av lyd som meningsfull støy, men i meste laget. Teksten innbyr mer til refleksjon enn til innlevelse.

Åpningen er utspekulert. Publikum ledes gjennom mørke ganger med omveier og provisoriske gjerder og plakater inn på Intimsenen. Der blir vi stående bak et gjerde. To stemmer diskuterer: Skal vi slippe dem inn? Se på dem, disse hvite menneskene, disse nordmennene. Husker du han gærningen som skjøt en haug med ungdommer på ei øy? Slik står vi, litt tafatte som publikummere, og blir på sett og vis overhøvet. Etter noen minutter blir vi sluppet inn og får sette oss på setene med klar beskjed om ikke å sette oss alt for godt til rette.

Den sentrale rollen innehas av Nasrin Khusrawi. Hennes figur,

Jamilah, er født i Norge, blir utvist på grunn av foreldrenes bakgrunn, blir forfulgt i Syria fordi hun tilhører gruppen jesidier som for tiden er utsatt for folke mord. Hun flykter sammen med sin mor, over havet. Mor forsvinner i havet, og Jamilah kommer til Norge, til sine egne. Men for å låne litt fra en hellig bok: Hennes egne tok ikke imot henne. Khusrawi spiller sterkt og godt. Og akkurat i det øyeblikk jeg tenker at nå bikker dette over, nå blir dette moralisme, nå fjerner vi oss fra alt som er godt teater, da blir vi utsatt for overraskelsen.

Egentlig er det bare tre profesjonelle skuespillere på scenen. I

t tillegg til Khusrawi er det Hege O. Enger og Jon Erik Myre. Sistnevnte transformeres til en Odins soldat mot slutten, og gjør det meget overbevisende. Hege O. Enger har flere funksjoner og fyller dem godt. De fem ekte flyktningene har tatt regi veldig godt, og gir autentisitet til forestillingen. Det samme gjør to medvirkende som ikke skal navngis av hensyn til kommende publikum. Forestillingen er et hederlig og langt på vei vellykket forsøk på å flytte et høyst aktuelt politisk drama inn på scenen. Den taler til hodet mer enn til hjertet. I denne saken er det helt greit.

EMIL OTTO SYVERTSEN